

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΠΙ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ: 24 ΜΑΙΟΥ 1977

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
142

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

456. Περί κυρώσεως Πινάκων τών Τακτικών Έτησιών Κρίσεων, έτους 1977—78, Ανωτάτων Αξιωματικών και Συνταγματαρχών Στρατού Εηρας. 1
457. Περί έγκρίσεως συστάσεως καινωφελούς ιδρύματος υπό τήν επωνυμίαν «Ίδρυμα Ηλία Ι. Σάρρα» και κυρώσεως τού Οργανισμού αού. 2
458. Περί τροποποιήσεως ένιων διατάξεων τού Β. Δ/τος 571/1963 (περί συστάσεως Ταμείου Έπιχειρησιακής Ασφαλίσεως Προσωπικού Αεροπορικών Έπιχειρήσεων) και περί αντικαταστάσεως τού άρθρου μόνου τού Π. Δ/τος 495/1975. 3
459. Περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων τού Καταστατικού και τού Κανονισμού Παροχών τού Ταμείου Έπιχειρησιακής Ασφαλίσεως Ηλεκτροτεχνιτών Ελλάδος (ΤΕΑΗΕ). 4

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 456

Περί κυρώσεως Πινάκων τών Τακτικών Έτησιών Κρίσεων, έτους 1977 - 1978, Ανωτάτων Αξιωματικών και Συνταγματαρχών Στρατού Εηρας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει :

α) Τό Ν.Δ. 178/69 (περί Ίεραρχίας, Προαγωγών και Τοποθετήσεων τών Μονίμων Αξιωματικών τών Ένόπλων Δυνάμεων), άρθρα 38 και 39, ως έτροποποιήθησαν και συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως.

β) Τά υπ' αριθ. 116, 117, 118 και 119/Σ. 9/1977 πρακτικά τού Ανωτάτου Στρατιωτικού Συμβουλίου, προτάσει τού Ημετέρου επί τής Έθνικής Αμύνης Υπουργού, απεφασίσαιεν και διατάσσαιεν :

Κυρούμεν τούς, υπό τού Ανωτάτου Στρατιωτικού Συμβουλίου, συνταχθέντας πίνακας τών τακτικών έτησιών κρίσεων έτους 1977 - 1978, διά τών υπ' αριθ. 116, 117, 118 και 119/Σ. 9/1977 Πρακτικών του :

α) Διατηρητέων Υποστρατήγων Πεζικού, Ίππικού - Τεθωρακισμένων, Πυροβολικού, Μηχανικού, Τεχνικού, Έφοδιασμού - Μεταφορών, Ύλικού Πολέμου, Ύγειονομικού. Γεωγραφικού.

β) Εύδοκίμως Τερματίσαντων τήν σταδιοδρομίαν των Υποστρατήγων Πεζικού, Πυροβολικού, Διαβιβάσεων, Μηχανικού, Τεχνικού και Οικονομικού.

γ) Διατηρητέων Ταξιάρχων Πεζικού, Ίππικού - Τεθωρακισμένων, Πυροβολικού, Μηχανικού, Διαβιβάσεων, Τεχνικού, Έφοδιασμού - Μεταφορών, Ύλικού Πολέμου, Ύγειονομικού, Οικονομικού και Γεωγραφικού.

δ. Προακτέων κατ' αρχαιότητα Ταξιάρχων Πεζικού, Ίππικού - Τεθωρακισμένων, Μηχανικού, Διαβιβάσεων, Τεχνικού, Έφοδιασμού - Μεταφορών, Ύλικού Πολέμου και Ύγειονομικού.

ε) Διατηρητέων Ταξιάρχων Πεζικού, Ύγειονομικού, (Κτηνιάτρων) και Έλεγκτικού, διανούντων τόν τελευταίον βαθμόν τής εξέλιξέως των.

στ) Εύδοκίμως τερματίσαντος τήν σταδιοδρομίαν του Ταξιάρχου Στρατολογικού διανούντος τόν τελευταίον βαθμόν τής εξέλιξέως του και συμπληρούντος 35ετίαν.

ζ) Διατηρητέων Συνταγματαρχών Πεζικού, Ίππικού - Τεθωρακισμένων, Πυροβολικού, Μηχανικού, Διαβιβάσεων, Τεχνικού, Έφοδιασμού - Μεταφορών, Ύλικού Πολέμου, Ύγειονομικού (Ίατρών - Κτηνιάτρων), Οικονομικού, Γεωγραφικού, Έλεγκτικού και Στρατολογικού.

η) Προακτέων κατ' αρχαιότητα Συνταγματαρχών Πεζικού, Ίππικού - Τεθωρακισμένων, Πυροβολικού, Μηχανικού, Διαβιβάσεων, Τεχνικού, Έφοδιασμού - Μεταφορών, Ύλικού Πολέμου, Ύγειονομικού, (Ίατρών - Κτηνιάτρων), Οικονομικού, Γεωγραφικού και Στρατολογικού.

θ) Διατηρητέων Συνταγματαρχών Ταχυδρομικού και Ύγειονομικού (Οδοντιάτρων) διανούντων τόν τελευταίον βαθμόν τής εξέλιξέως των.

ι) Προακτέων κατ' αρχαιότητα Συνταγματαρχών Πεζικού, Ίππικού - Τεθωρακισμένων, και Έλεγκτικού, συμπληρούντων 35ετίαν.

ια) Προακτέου κατ' αρχαιότητα Συνταγματάρχου Πεζικού καταλαμβανομένου υπό τού όριου ηλικίας.

ιβ) Διατηρητέου Συνταγματάρχου Πεζικού τθειμένου εκτός οργανικών θέσεων.

ιγ) Προακτέου Συνταγματάρχου Πεζικού Πολεμικής Διαθεσιμότητας.

Είς τόν αυτόν επί τής Έθνικής Αμύνης Υπουργόν, ανατίθειμεν τήν δημοσίευσιν και εκτέλεσιν τού παρόντος Προεδρικού Διατάγματος.

Έν Αθήναις τῆ 23 Μαΐου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΒΕΡΦ - ΤΟΣΙΤΣΑΣ

(2)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 457

Περί έγκρίσεως συστάσεως κοινωφελούς ιδρύματος υπό την έπωνυμίαν «Ίδρυμα 'Ηλία Ι. Σάρρα» και κυρώσεως του 'Οργανισμού αυτού.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπ' όψει : 1) Τήν υπ' αριθ. 49960/28.2.1976 πράξιν του συμβολαιογράφου 'Αθηνών Νικολάου Ι. Μισαηλίδου, δι' ης ό 'Ηλίας 'Ιωάννου Σάρρας συνέστησεν έν τή Κοινότητα Καστρίου του Νομού Θεσπρωτίας κοινωφελές Ίδρυμα, υπό την έπωνυμίαν «Ίδρυμα 'Ηλία Ι. Σάρρα», 2) τας διατάξεις των άρθρων : α) 95 και 98 του Α.Ν. 2039/1939 (περί τροποποιήσεως, συμπληρώσεως και κωδικοποιήσεως των Νόμων περί εκκαθαρίσεως και διοικήσεως των εις τό Κράτος και υπέρ κοινωφελών σκοπών κατ'αλειπομένων κληρονομιών, κληροδοσιών και δωρεών), β) 101 και 119 του Εισαγωγικού Νόμου του 'Αστικού Κώδικος και γ) 108 και 110 του 'Αστικού Κώδικος και 3) την από 23.3.1976 σύμφωνον γνωμοδότησιν του Συμβουλίου 'Εθνικών Κληροδοτημάτων, προτάσει των 'Υπουργών 'Εσωτερικών, 'Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών, άποφασίζομεν :

Άρθρον μόνον.

1. Έγκρίνομεν την διά τής υπ' αριθ. 49960/28.2.1976 πράξεως του συμβολαιογράφου 'Αθηνών Νικολάου Ι. Μισαηλίδου γενομένην σύστασιν του κοινωφελούς ιδρύματος, υπό την έπωνυμίαν «Ίδρυμα 'Ηλία Ι. Σάρρα».

2. Το Ίδρυμα τελεί υπό την έποπτείαν και τον έλεγχον των 'Υπουργών 'Εσωτερικών, 'Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών, κατά τας διατάξεις του Α.Ν. 2039/1939, ως ούτος εκάστοτε ισχύει και των εις εκτέλεσιν τούτου εκδοθέντων Διαταγμάτων.

3. Κυροῦμεν τόν 'Οργανισμόν διοικήσεως και διαχειρίσεως του Ίδρύματος έξ άρθρων έννέα (9), καταχωριζόμενον κατωτέρω.

Εις τούς αυτούς 'Υπουργούς 'Εσωτερικών, 'Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών, ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Έν 'Αθήναις τῆ 20 Μαΐου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΙΠΠΟΚΡ. ΙΟΥΡΔΑΝΟΓΛΟΥ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΑΛΛΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ

Διοικήσεως και διαχειρίσεως του κοινωφελούς ιδρύματος υπό την έπωνυμίαν «Ίδρυμα 'Ηλία Ι. Σάρρα».

Άρθρον 1.

Μορφή νομικού προσώπου - Έπωνυμία - Έδρα - Σφραγίς.

1. Τό, διά τής υπ' αριθ. 49960/28.2.1976 πράξεως του συμβολαιογράφου 'Αθηνών Νικολάου Ι. Μισαηλίδου, συσταθέν, υπό του 'Ηλία 'Ιωάννου Σάρρα, κοινωφελές Ίδρυμα, υπό την έπωνυμίαν «Ίδρυμα 'Ηλία Ι. Σάρρα», άποτελεί νομικόν πρόσωπον, ιδιωτικού δικαίου, διεπόμενον υπό των διατάξεων του Α.Ν. 2039/1939, ως ούτος εκάστοτε ισχύει, των εις εκτέλεσιν τούτου εκδοθέντων Διαταγμάτων και του παρόντος 'Οργανισμού.

2. Το Ίδρυμα έδρεύει έν τῆ Κοινότητα Καστρίου Θεσπρωτίας.

3. Η σφραγίς του ιδρύματος είναι κυκλική, αναγράφουσα περιμετρικώς και έντός πλαισίου τας λέξεις «ΑΪΔΥΜΑ ΗΛΙΑ Ι. ΣΑΡΡΑ» και τό έτος έγκρίσεως τής συστάσεως του ιδρύματος (1977) και εις τό μέσον σύμπλεγμα έκ των αρχικών γραμμάτων του όνοματεπωνύμου του ιδρυτού (ΗΣ).

Άρθρον 2.

Σκοποί του ιδρύματος.

1. Σκοποί του ιδρύματος, κατά την σειράν προτεραιότητας, είναι : α) 'Η δωρεάν χορήγησις κατ' έτος ειδών ιματισμού και υποδήσεως εις τούς άπόρους μαθητάς τής Κοινότητος Καστρίου Θεσπρωτίας, β) ή χορήγησις ύποτροφιών εις άπόρους και άριστούχους άποφοίτους του Λυκείου 'Ηγουμενίτσας, καταγομένους κατά προτίμησιν έκ τής Κοινότητος Καστρίου και δευτερευόντως έκ τής όμόρου Κοινότητος 'Αγίου Βλασίου, διά σπουδάς εις τά άνώτατα 'Εκπαιδευτικά Ίδρύματα τής Χώρας, γ) ή επιμόρφωσις των μαθητών και έν γένει των νέων τής Κοινότητος Καστρίου, διά τής υπό τούτων χρήσεως των έν τῆ βιβλιοθήκη του ιδρύματος βιβλίων και παντός είδους συναφών βοηθημάτων και δ) ή εκτέλεσις, κατά προτίμησιν έν τῆ Κοινότητα Καστρίου και δευτερευόντως έν τῆ Κοινότητα 'Αγίου Βλασίου, πάσης φύσεως κοινωφελών έργων, πρὸς όφελος των κατοίκων αυτών και έντονότεραν προβολήν του Καστρίου διά την προσέλευσιν επισκεπτών επ' αγαθῶ πάντοτε των κατοίκων αυτού.

2. Κατά την προηγούμενη παράγραφον ύποτροφία παρέχονται, άνευ διαγωνισμού, βάσει των σχετικών διατάξεων του Α.Ν. 2039/1939 και του από 18.8.1941 Κανονιστικού Διατάγματος «περί του τρόπου άπονομής ύποτροφιών έκ κληρονομιών, κληροδοσιών και δωρεών κατ'αλειπομένων εις άλλα πρόσωπα νομικά ή φυσικά πλὴν του Κράτους».

Άρθρον 3.

Περιουσία - Πόροι του ιδρύματος.

1. Περιουσίαν του ιδρύματος άποτελοῦν : α) Κοινοτική έκτασις 5.220,73 μ2 έν Καστρίω επ' ης ό ιδρυτής έχει άνεγείρει, δαπάναις του, βιβλιοθήκην, πινακοθήκην, έστιατόριον, αίθουσαν ψυχαγωγίας, ξενώνα, άναψυκτήριον και λοιπά κτίσματα, ήτις, κατόπιν των υπ' αριθ. 14/1976 και 12/1977 αποφάσεων του Κοινοτικού Συμβουλίου Καστρίου, θέλει παραχωρηθῆ άρμοδίως εις τό Ίδρυμα άνευ άνταλλάγματος, β) άπαντα τά, δαπάναις του ιδρυτού, άγορασθέντα και έντός των άνωτέρω οικοδομημάτων εύρισκόμενα έπιπλα, σκεύη, βιβλία και λοιπά κινητά πράγματα και γ) ποσόν ένός εκατομμυρίου πεντακοσίων χιλιάδων (1.500.000) δραχμῶν, όπερ άφιεροῖ ό ιδρυτής και θέλει καταθέσει εις άναπαλοτρύωτον έντοκον λογαριασμόν εις τό 'Υποκατάστημα 'Ηγουμενίτσας τής 'Εθνικής Τραπεζής τής 'Ελλάδος.

2. Πόροι του ιδρύματος είναι οι τόκοι έκ τής άνωτέρω καταθέσεως, τά εισοδήματα έκ τής εκμεταλλεύσεως των ως άνω οικοδομημάτων και αι πρὸς αυτό δωρεαί, κληρονομία ή κληροδοσία οιουδήποτε φυσικού ή νομικού προσώπου.

Άρθρον 4.

Διοίκησις του ιδρύματος.

1. Το Ίδρυμα διοικείται υπό πενταμελοῦς Διοικητικής 'Επιτροπής, άποφελουμένης έκ του ιδρυτού 'Ηλία Ι. Σάρρα, ως ίσοβίου Προέδρου και τεσσάρων επί πενταετεί θητεία μελών, έξ ών τά δύο μέν όρίζονται υπό του ιδρυτού, τά έτερα δύο δε εκλέγονται υπό του Κοινοτικού Συμβουλίου Καστρίου, διά μυστικής ψηφοφορίας των μελών αυτού έν τῶ Κοινοτικῶ γραφείω, έπιμελεία, και προσκλήσει του Προέδρου τής Κοινότητος, έπιφυλασσομένων των διατάξεων του άρθρου 99 του Α.Ν. 2039/1939.

2. Εις περίπτωσιν παραιτήσεως, άνικανότητος, εκπτώσεως άντικαταστάσεως ή θανάτου του ιδρυτού 'Ηλία Ι. Σάρρα, διαδέχεται αυτοδικαίως τούτον εις την προεδρίαν του ιδρύματος ό υιός του 'Ιωάννης 'Ηλία Σάρρας, έχων τά έν παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου δικαιώματα του πατρός του.

3. Εις περίπτωσιν παραιτήσεως, άνικανότητος, εκπτώσεως άντικαταστάσεως ή θανάτου και του 'Ιωάννου 'Ηλία Σάρρα και τά πέντε μέλη τής Διοικητικής 'Επιτροπής του ιδρύματος εκλέγει επί πενταετεί θητεία κατά τά έν παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου όρίζόμενα, τό Κοινοτικόν Συμβούλιον Καστρίου. Εις την περίπτωσιν ταύτην τά δύο έκ των μελών τής Διοικητικής 'Επιτροπής δέον να προέρχονται όποχρεωτικώς έκ των κατ' εῤθειαν γραμμῆν άρρένων ή θηλέων άπογόνων του ιδρυτού.

4. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου τὰ τέσσαρα ἢ τρία μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς δεόν νὰ εἶναι ἐκ τῶν μονίμων κατοικίων Καστρίου ἢ ἐκ τῶν διαμενόντων εἰς Ἡγουμενίτσαν, καταγομένων ὁμοῦ ἐκ Καστρίου.

5. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸν Ἀντιπρόεδρον τοῦ ἰδρύματος ὀρίζει ὁ ἰδρυτῆς ἢ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, τὸν δὲ Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν ἐκλέγει ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ μεταξύ τῶν ἄλλων μελῶν αὐτῆς.

6. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἢ ὑπὸ τοῦ Κοινοτικῆ Συμβουλίου Καστρίου ἐκλεγομένη Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκλέγει, μεταξύ τῶν μελῶν τῆς, τὸν Πρόεδρον, τὸν Ἀντιπρόεδρον τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμίαν τοῦ ἰδρύματος.

7. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ συνεδριάζει, τακτικῶς μὲν ἀνά ὄμιλον, ἐκτάκτως δὲ ὡσάκις ἤθελε ζητηθῆ τοῦτο ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἢ Ἀντιπροέδρου ἢ δύο ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς.

8. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτία παρόντων τεσσάρων τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς, αἱ δὲ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπερσχευομένης τῆς γνώμης ὑπὲρ ἧς ἐτάχθη ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ προεδρευόντος Ἀντιπροέδρου.

9. Τὰ μέλη τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς παρέχουν τὰς ὑπηρεσίας των ἀμισθί, δικαιούμενα μόνον ὁδοιπορικῶν ἐξόδων νομίμως ἀποδεικνυομένων.

Ἄρθρον 5.

Ἀρμοδιότητες Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς.

1. Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ : α) ἐκλέγει κατ' ἔτος τοὺς ἀπόρους μαθητὰς Καστρίου καὶ χορηγεῖ εἰς αὐτοὺς εἶδη ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως, β) ἐκλέγει ἄνευ διαγωνισμοῦ, κατὰ τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 108 τοῦ Α.Ν. 2039/1939, τοὺς ὑποτρόφους τοῦ ἰδρύματος καὶ ὀρίζει τὸ ποσὸν τῆς χορηγίας αὐτῶν, γ) ἀποφασίζει περὶ τῶν ἐκτελεστέων συγκεκριμένων κοινωφελῶν ἔργων εἰς τὰς Κοινότητας Καστρίου καὶ Ἁγίου Βλασίου, δ) καταρτίζει, ψηφίζει καὶ ὑποβάλλει κατ' ἔτος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν τὸν προϋπολογισμόν, ἀπολογισμόν καὶ ἰσολογισμόν τοῦ ἰδρύματος, πρὸς ἔγκρισιν, ε) ἀποφασίζει περὶ ἀποδοχῆς ἢ ἀποποιήσεως κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν καὶ περὶ ἀνακηρύξεως εὐεργετῶν καὶ δωρητῶν τοῦ ἰδρύματος καὶ στ) διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσίαν καὶ τοὺς πόρους τοῦ ἰδρύματος, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 2039/1939 καὶ τοῦ παρόντος Ὁργανισμοῦ καὶ γενικῶς ἀποφασίζει περὶ παντὸς θέματος ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ ἰδρύματος.

2. Τῶν συνεδριάσεων τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τηροῦνται πρακτικά, εἰς τὰ ὁποῖα καταχωρίζονται αἱ συζητήσεις καὶ αἱ κατ' αὐτὰς λαμβανόμεναι ἀποφάσεις, ὡς καὶ ἡ γνώμη τῶν τυχόν διαφωνούντων μελῶν. Τὰ πρακτικά ὑπογράφονται ὑφ' ἀπάντων τῶν μετασχόντων τῆς συνεδριάσεως μελῶν.

Ἄρθρον 6.

Καθήκοντα Προέδρου - Γραμματέως - Ταμίου.

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς : α) Καλεῖ τὰ μέλη αὐτῆς εἰς συνεδρίασιν, κηρύσσει τὴν ἐναρξιν καὶ τὴν λήξιν ἐκάστης συνεδριάσεως καὶ διευθύνει τὰς συζητήσεις, β) καταρτίζει μετὰ τοῦ Γραμματέως τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ ὑπογράφει ταύτην, ὡς καὶ τὰς προσκλήσεις πρὸς συνεδρίασιν, γ) ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν οἰασθῆποτε δαπάνης, ἀναγεγραμμένης εἰς τὸν ἐγκεκριμένον προϋπολογισμόν δ) ὑπογράφει πᾶν ἔγγραφον τοῦ ἰδρύματος καὶ ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ε) ἐκπροσωπεῖ τὸ ἴδρυμα ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων, πάσης Ἀρχῆς καὶ παντὸς τρίτου.

Τὸν Πρόεδρον κωλυόμενον ἢ ἀπόντα ἀναπληροῖ εἰς τὰ καθήκοντά του ὁ Ἀντιπρόεδρος.

2. Ὁ Γραμματεὺς τοῦ ἰδρύματος : α) Τηρεῖ τὰ πρακτικά τῶν συνεδριάσεων τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ διεκπεραιώνει τὴν ἀλληλογραφίαν, β) φυλάττει τὰ ἔγγραφα, τὰ βιβλία καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ ἰδρύματος καὶ γ) ὑπογράφει μετὰ τοῦ Προέδρου πάντα τὰ ἔγγραφα τοῦ ἰδρύματος.

3. Ὁ Ταμίος τοῦ ἰδρύματος : α) Εἰσπράττει πᾶν ἔσοδον τοῦ ἰδρύματος, βάσει διπλοτύπων ἀποδείξεων, β) ἐνεργεῖ τὰς πληρωμὰς, βάσει ἐνταλμάτων, ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ, γ) τηρεῖ τὰ διαχειριστικὰ βιβλία τοῦ ἰδρύματος, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος Ὁργανισμοῦ, δ) καταθέτει εἰς τὸν παρὰ τῷ Ὑποκαταστήματι Ἡγουμενίτσας τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τηρούμενον δοσοληπτικὸν λογαριασμόν τοῦ ἰδρύματος πᾶσαν εἰσπραξίν ὑπερβαίνουσαν τὸ ποσὸν τῶ ἀναγκαῖον διὰ τὴν κάλυψιν τῶν τρεχουσῶν ἀναγκῶν καὶ προβαίνει εἰς τὴν ἀνάληψιν ἐκ τῶν καταθέσεων κατόπιν ἐγγράφου ἐντολῆς τοῦ Προέδρου καὶ ε) ἐπιμελεῖται τῆς καταρτίσεως τῶν προϋπολογισμῶν, ἀπολογισμῶν καὶ ἰσολογισμῶν τοῦ ἰδρύματος, οὗς καὶ ὑποβάλλει εἰς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς ψήφισιν.

Ἄρθρον 7.

Οἰκονομικὴ Διαχείρισις.

1. Ἡ οἰκονομικὴ διαχείρισις τοῦ ἰδρύματος ἐνεργεῖται βάσει προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων, καταρτιζομένων κατ' ἔτος, εἰς τοὺς ὁποίους οἱ ἐκτελεστέοι σκοποὶ ἐμφανίζονται ὑπὸ ἴδια κεφάλαια.

2. Ὁ προϋπολογισμὸς, ἀπολογισμὸς καὶ ἰσολογισμὸς ὑποβάλλονται, πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 101 τοῦ Α.Ν. 2039/1939 ὀριζόμενα.

3. Τὸ οἰκονομικὸν ἔτος τοῦ ἰδρύματος ἀρχεῖται τὴν 1ην Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Ἄρθρον 8.

Βιβλία καὶ στοιχεῖα.

1. Ὑπὸ τοῦ ἰδρύματος τηροῦνται ὑποχρεωτικῶς τὰ κάτωθι βιβλία καὶ στοιχεῖα :

α) Βιβλίον πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

β) Βιβλίον Πρακτικῶν συνεδριάσεων τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς ὃ καταχωρίζονται ἐπακριβῶς κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν πᾶσαι αἱ ἀποφάσεις καὶ πράξεις αὐτῆς.

γ) Βιβλίον λογιστικῆς παρακολουθήσεως, εἰς ὃ καταχωρίζονται ἀνελλιπῶς, κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν καὶ μετὰ τῆς δευτέρας λογιστικῆς τάξεως τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς χρήσεως γενόμενα ἔσοδα καὶ ἐξοδα.

δ) Βιβλίον ὑποτρόφων, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 34 τοῦ ἀπὸ 18.8.1941 Καν. Διατάγματος ὀριζόμενα.

ε) Στέλεχος διπλοτύπων ἀποδείξεων εἰσπράξεων, ἡριθμημένον κατ' αὐξοῦσα ἀριθμὸν τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν φύλων βεβαιουομένου διὰ μονογραφῆς τοῦ Προέδρου.

στ) Στέλεχος διπλοτύπων ἐνταλμάτων πληρωμῆς, ἡριθμημένον καὶ θεωρημένον παρὰ τοῦ Προέδρου.

2. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω βιβλίων καὶ στοιχείων, ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ἀποφασίσῃ τὴν τήρησιν καὶ ἄλλων βιβλίων ἢ στοιχείων, ἅτινα ἤθελε κρίνει ἀπαραίτητα διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τοῦ ἰδρύματος καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν σκοπῶν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 9.

Τροποποιήσις Ὁργανισμοῦ.

Ὁ παρὼν Ὁργανισμὸς δύναται νὰ τροποποιηθῆ ἢ συμπληρωθῆ διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 98 τοῦ Α.Ν. 2039/1939 καὶ 110 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, μετὰ πρότασιν τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἰδρύματος.

(3)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 458

Περί τροποποιήσεως ενίων διατάξεων του Β. Δ/τος 571/1963 «περί συστάσεως Ταμείου Έπιχειρησικών Ασφαλίσεως Προσωπικού Αεροπορικών Έπιχειρήσεων» και περί αντικαταστάσεως του άρθρου μόνου του Π. Δ/τος 495/1975.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντες υπ' όψει :

1. Τὰς διατάξεις του άρθρου πέμπτου του Ν.Δ. 4262/1962 (περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της από 30-7-1956 συμβάσεως περί αεροπορικών Συγκοινωνιών και κυρώσεως των υπ' αριθμ. α) 136/20-10-1969, β) 148/5-11-1959, γ) 166/18-12-1959 και δ) 52/4-4-1960 πράξεων του Υπουργικού Συμβουλίου και άλλων τινών διατάξεων».

2. Τὰς διατάξεις : α) του Ν. 400/1976 (περί Υπουργικού Συμβουλίου και Υπουργείων) και β) της υπ' αριθ. Δ3/2861/76 απόφασεως του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών (ΦΕΚ. 1192/1976).

3. Τὴν γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Έπιχειρησικών Ασφαλίσεως Προσωπικού Αεροπορικών Έπιχειρήσεων, υποβληθεῖσαν εἰς τὸ Υπουργεῖον Κοινωνικών Υπηρεσιών διὰ τῶν υπ' αριθ. 909/280/18-8-1976, 944/294/3-9-1976 και 946/295/4-9-1976 ἀναφορῶν αὐτοῦ.

4. Τὴν υπ' αριθ. 322/1977 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει του Υπουργοῦ Συγκοινωνιών και Υφυπουργοῦ Κοινωνικών Υπηρεσιών, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 19 του Β. Δ/τος 571/1963, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

Ἄρθρον 19.

Πόροι του Ταμείου.

1. Πόροι του Ταμείου εἶναι :

α) Μηνιαία εἰσφορὰ τῶν παρὰ τῷ Ταμείῳ ἠσφαλισμένων ὀριζομένη εἰς 4 % ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν αὐτῶν κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 4 του παρόντος ἄρθρου ὀριζομένα.

β) Μηνιαία εἰσφορὰ τῶν Αεροπορικών Έπιχειρήσεων ἢ Ἐκμεταλλεύσεων (ἐργοδοτικὴ εἰσφορὰ) ὀριζομένη εἰς 4 % ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἀποδοχῶν τῶν παρ' αὐταῖς ἀπασχολουμένων ἠσφαλισμένων.

γ) Ἐφ' ἅπαξ εἰσφορὰ ἐκάστου ἠσφαλισμένου ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων (500) καταβαλλομένη ἅμα τῇ ἐγγραφῇ του εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο.

δ) Ἐφ' ἅπαξ εἰσφορὰ ἐκ δραχμῶν χιλίων (1.000) τῶν ἐγγάμων ἠσφαλισμένων καταβαλλομένη εἰς δέκα (10) ἰσοπόσους μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης τούτων καταβλητέας ἅμα τῇ ὑποβολῇ τῆς περὶ ἀναγνωρίσεως του γάμου αἰτήσεως. Ἡ αἴτησις δέον νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸ Ταμεῖον ἐντὸς τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς τελέσεως του γάμου διὰ τοὺς ἤδη ἀγάμους ἠσφαλισμένους ἢ ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ Ταμεῖον διὰ τοὺς τελέσαντας γάμον πρὸ ταύτης ἢ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του παρόντος διὰ τοὺς ἤδη ἐγγάμους ἠσφαλισμένους. Ἐκπρόθεσμος ὑποβολῇ τῆς αἰτήσεως, συνεπάγεται τὴν καταβολὴν τῆς ἀνωτέρω ἐφ' ἅπαξ εἰσφορᾶς ἐντόκως πρὸς 6 % ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως. Πᾶσαι αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος του παρόντος ὑποβληθεῖσαι αἰτήσεις θεωροῦνται ἐμπρόθεσμοι.

ε) Πᾶσα πρόσδοδος προερχομένη ἐκ χαριστικῆς αἰτίας.

στ) Οἱ τόκοι τῶν κεφαλαίων και πάσης φύσεως πρόσδοδοι ἐκ τῆς περιουσίας του Ταμείου.

2. Ἡ ὡς ἄνω εἰσφορὰ ἠσφαλισμένου θὰ παρακρατῆται κατὰ τὴν καταβολὴν τῶν ἀποδοχῶν ὑπὸ του ἐργοδότη, ὅστις τυγχάνει και ὑπόχρεως διὰ τὴν ἀπόδοσιν ταύτης εἰς τὸ Ταμεῖον μετὰ τῆς βαρυνούσης τουτοῦ εἰσφορᾶς ἐντὸς του πρώτου δεκαπενθημέρου του ἐπομένου τῆς καταβολῆς τῶν ἀποδοχῶν μηνός.

3. Ὡς πρὸς τὸ καταβλητέον πρόσθετον τέλος διὰ τὴν μὴ ἐμπρόθεσμον καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν, ἐφαρμόζονται αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι διατάξεις διὰ τὸ Ἴδρυμα Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων

4. Διὰ τὸν ὑπολογισμόν τῶν τε εἰσφορῶν και τῶν παροχῶν, τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλισιν πρόσωπα, κατατάσσονται εἰς μίαν τῶν ἀκολουθῶν κλάσεων, δι' ἃς προσδιορίζονται αἱ ἐναντι ἐκάστης τούτων ἀναφερόμεναι τεκμαρταὶ μηνιαῖαι ἀποδοχαί :

Ἀσφαλιστικὴ κλάσις	Μισθὸς	Τεκμαρτὸν
I	μέχρι 4.251	4.000
II	4.251	4.500
III	4.751	5.000
IV	5.251	5.500
V	5.751	6.000
VI	6.251	6.500
VII	6.751	7.000
VIII	7.251 και ἄνω	7.500

5. Τὰ δῶρα λόγω ἐορτῶν Χριστουγέννων και Πάσχα ὡς και τὸ ἐπίδομα ἀδείας ὑπόκεινται εἰς εἰσφορὰν αὐτοτελῶς, μέχρι του ποσοῦ πάντως τῶν τεκμαρτῶν μηνιαίων ἀποδοχῶν τῆς ἀνωτάτης, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον του παρόντος ἄρθρου, μισθολογικῆς κλάσεως».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 29 του Β. Δ/τος 571/63, ὡς ἰσχύει, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

Ἄρθρον 29.

Συντάξιμος ὑπηρεσία και ἀναγνώρισις ταύτης.

1. Ὡς συντάξιμος ὑπηρεσία θεωρεῖται :

α) Ὁ χρόνος πραγματικῆς ἐν ἀσφαλίσει του Ταμείου διανυθείσης ὑπηρεσίας, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως λειτουργίας του Ταμείου και ἐφεξῆς.

β) Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας εἰς Αεροπορικὰς Έπιχειρήσεις πρὸ τῆς συστάσεως του Ταμείου, ἐφ' ὅσον διηνύθη ἐν τῇ ἀσφαλίσει οἰουδήποτε ὀργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως ἐν Ἑλλάδι και δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως ἐξ ἐτέρου Ὄργανισμοῦ Έπιχειρησικῆς Ασφαλίσεως.

γ) Ὁ χρόνος ἀποχῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας πρὸ και μετὰ τὸν τοκετὸν ἠσφαλισμένων γυναικῶν, ὁ προβλεπόμενος ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως τῆς Οὐάσιγκτῶνος κυρωθείσης ὑπὸ του Νόμου 2274/24-6-1920, ὡς και ὁ χρόνος ἀποχῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας λόγω ἀσθενείας ἠσφαλισμένων ὁ προβλεπόμενος ὑπὸ του ἄρθρου 5 του Νόμου 2112/1920 ὡς ἐπέξετάθη ἐπὶ τῶν ἐργατῶν, ἐτροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως.

δ) Ὁ πρὸ τῆς συστάσεως του Ταμείου χρόνος ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἑθνικὴν Αεροπορικὴν Ἐταιρείαν, ἐφ' ὅσον διηνύθη εἰς ὑποκατάστημα ταύτης ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ και δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως ἐξ ἐτέρου ὀργανισμοῦ Έπιχειρησικῆς ἀσφαλίσεως ἐν Ἑλλάδι ἢ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

2. Ὁ κατὰ τ' ἀνωτέρω ὑπ' αριθ. γ' χρόνος ὑπηρεσίας ἀναγνωρίζεται ὡς συντάξιμος δι' ἀποφάσεως του Δ.Σ. βάσει δικαιολογητικῶν τῇ αἰτήσει του ἐνδιαφερομένου ὑποβαλλομένη τῷ Ταμείῳ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ του τοκετοῦ, ἢ ἀπὸ τῆς ἀποκτήσεως ἰκανότητος πρὸς ἐργασίαν ἀντιστοίχως, ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὑπὸ τουτοῦ τῶν εἰς τὸν ἀναγνωριζόμενον χρόνον ἀναλογουσῶν εἰσφορῶν ἠσφαλισμένου και ἐργοδότη ὑπολογιζομένων ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως μηνιαίων ἀποδοχῶν αὐτοῦ.

3. Ὁ περὶ οὗ τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 1 του παρόντος ἄρθρου χρόνος προϋπηρεσίας εἰς Αεροπορικὰς Έπιχειρήσεις δύνανται ν' ἀναγνωρισθῇ ὡς συντάξιμος δι' ἀποφάσεως του Δ.Σ. μετὰ τὴν συμπλήρωσιν πενταετοῦς τουλάχιστον πραγματικῆς ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ προκειμένου δὲ περὶ τῶν κατὰ τὴν δημοσίευσιν του παρόντος ὑπερετουμένων μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριετοῦς πραγματικῆς ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ. Ἡ κατὰ τὰ ἄνω ἀναγνωριζομένη ὡς συντάξιμος προϋπηρεσία δὲν δύνανται νὰ ὑπερ-

βαίνει εκάστοτε την πραγματική εν ασφαλίσει υπηρεσίαν του ησφαλισμένου, εν πάση δε περιπτώσει δεν δύναται να είναι ανωτέρα των 15 ετών. Κατ' εξαίρεσιν, προκειμένου περι των κατά την δημοσίευσιν του παρόντος υπηρετούντων, επιτρέπεται η αναγνώρισις χρόνου προϋπηρεσίας μείζονος της πραγματικής εν ασφαλίσει υπηρεσίας των και μέχρι 15 κατ' ανώτατον όριον ετών. Το δικαίωμα προς αναγνώρισιν της ως άνω προϋπηρεσίας δέον ν' άσκηθῆ ὑπό του ησφαλισμένου δι' αίτήσεως υποβλητέας έντός ανατρεπτικής προθεσμίας 3 ετών άρχομένης από της ημέρας της συμπληρώσεως δευτοῦς πραγματικῆς ασφαλίσεως παρά τῷ Ταμείῳ. Ἐν περιπτώσει θανάτου ησφαλισμένου πρὸς τῆς λήξεως τῆς ανωτέρω προθεσμίας τὸ δικαίωμα πρὸς αναγνώρισιν δέον νὰ άσκηθῆ ὑπὸ τῶν νομίμων δικαιούχων αὐτοῦ έντός έτους από της ημέρας τοῦ θανάτου. Μετά της αίτήσεως δέον νὰ υποβάλλωνται καὶ τὰ σχετικά δικαιολογητικά, ὑποχρεομένου τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου ὅπως ἐκδόσῃ τὴν περὶ τούτου απόφασίν του περὶ αναγνώρισεως τῆς προϋπηρεσίας έντός τριμήνου από της υποβολῆς τῆς αίτήσεως μετὰ πάντων τῶν δικαιολογητικῶν. Ἡ ἐξαγορὰ τῆς αναγνωριζομένης, κατόπιν αποφάσεως τοῦ Δ.Σ. προϋπηρεσίας ἐνεργεῖται διὰ τῆς καταβολῆς ὑπὸ τοῦ ησφαλισμένου τοῦ ἀθροίσματος τῶν εἰσφορῶν ἐργοδότη καὶ ησφαλισμένου, ὑπολογιζομένων ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν χρόνον ἐγκρίσεως τῆς σχετικῆς περὶ ἐξαγορᾶς αίτήσεως μηνιαίων ἀποδοχῶν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν αναγνωριζομένων μηνῶν προϋπηρεσίας. Τό, κατὰ τὰ ως άνω, προκύπτων ποσὸν ὀφειλῆς δύναται νὰ ἐξοφληθῆ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἴτε ἐφ' ἀπαξ εἴτε διὰ δόσεων, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων δεν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν κατὰ περίπτωσιν αναγνωριζομένων μηνῶν, παρακρατούμενων ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ησφαλισμένου ὑπὸ τῆς περὶ ἢ ὑπηρετεῖ υπηρεσίας καὶ ἀποδιδομένων εἰς τὸ Ταμεῖον μετὰ τῶν τακτικῶν εἰσφορῶν.

Ἡ παρακράτησις τῶν δόσεων ἀρχεται ἀπὸ τοῦ μεθεπομένου τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ αναγνώρισεως ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. μηνός. Ἡ παρακράτησις τῶν δόσεων τυγχάνει ὑποχρεωτικῆ διὰ τὰς ἐργοδότηδας Ἑταιρείας αἰτινες ἄλλως ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐξ ἰδίων των καταβολῆν αὐτῶν, μετὰ τῶν νομίμων τόκων ὑπερμερίας ἐν περιπτώσει καθυστέρησεως, ἐκτός ἐὰν ὁ ησφαλισμένος ἤθελε δηλώσει ἐγγράφως, εἴτε πρὸς τὸ Ταμεῖον εἴτε πρὸς τὸν ἐργοδότην του, ὅτι παραιτεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξαγορᾶς, ὅποτε ὑποχρεοῦται ὁ ἐργοδότης ὅπως ἀποστείλῃ ἀμελλητί, πρὸς τὸ Ταμεῖον τὴν τοιαύτην ἔγγραφον δήλωσιν τοῦ ησφαλισμένου, ὅστις δεν δύναται τοῦ λοιποῦ νὰ ἀνακαλέσῃ ταύτην, τῆς παραιτήσεως θεωρουμένης ὀριστικῆς ἀφ' ἧς καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἢ περὶ ταύτης ἔγγραφος δήλωσις περιέληθαι εἰς τὸ Ταμεῖον. Εἰς περίπτωσιν υποβολῆς αίτήσεως πρὸς συνταξιοδότησιν ὑπὸ τοῦ ησφαλισμένου ἢ τῶν μελῶν τῆς οικογενείας του πρὸς τῆς ὄλοσχεροῦς, κατὰ τ' ανωτέρω, ἐξαγορᾶς τοῦ αναγνωρισθέντος χρόνου προϋπηρεσίας, τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν τοῦ μὴ ἐξαγορασθέντος χρόνου ἐξοφλεῖται εἴτε ἐφ' ἀπαξ εἴτε εἰς δόσεις παρακρατούμενας ἐκ τῆς συντάξεως, ἐκάστη τῶν ὁποίων δεν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ 1/4 τῆς συντάξεως.

4. Κατὰ τὴν συγκεφαλαίωσιν τῶν ἐτῶν υπηρεσίας πρὸς ἐξέυρεσιν τῆς συνολικῆς συνταξίμου υπηρεσίας ἐὰν ἀπομένῃ ὑπόλοιπον ἐξ μηνῶν καὶ ἄνω λογίζεται ὡς πλήρες ἔτος, κατώτερον δὲ τῶν ἐξ μηνῶν παραλείπεται.»

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον μόνον τοῦ Π. Δ/τος 495/1975 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 571/1963 Β. Δ/τος «περὶ συστάσεως Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἀεροπορικῶν Ἐπιχειρήσεων» ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

αἰ Ἄρθρον μόνον.

Τὸ δικαίωμα ἐξαγορᾶς προϋπηρεσίας διανυθείσης εἰς Ἀεροπορικῆς Ἐπιχειρήσεις ὑπὸ τῶν ἐργαζομένων εἰς αὐτὰς κατὰ τὴν σύστασιν τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ Ἀεροπορικῶν Ἐπιχειρήσεων (1η Ὀκτωβρίου

1963) καὶ μὴ ἀσκησάντων τοῦτο, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Β.Δ. 571/1963, ὡς νῦν τοῦτο ἰσχύει, δύναται ν' ἀσκηθῆ έντός ανατρεπτικῆς προθεσμίας ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Ἐν περιπτώσει θανάτου ησφαλισμένου πρὸς τῆς λήξεως τῆς ανωτέρω προθεσμίας, τὸ δικαίωμα πρὸς αναγνώρισιν δύναται ν' ἀσκηθῆ ὑπὸ τῶν νομίμων δικαιούχων αὐτοῦ, έντός ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς ημέρας τοῦ θανάτου.»

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, ὅπου δεν ὀρίζεται ἄλλως, ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσιεύσεως του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μηνός.

Εἰς τὸν Ὑφυπουργὸν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἡ Πρ. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαΐου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΑΝΔΡ. ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 459

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Καταστατικοῦ καὶ τοῦ Κανονισμοῦ Παροχῶν τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἡλεκτροτεχνιῶν Ἑλλάδος (ΤΕΑΗΕ).

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει :

1. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου ὁ παρ. 9 τοῦ Ν. 4504/1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας καὶ περὶ ἐτέρων τινῶν διατάξεων» (ΦΕΚ 57/1966 τ. Α').

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ ἀπὸ 11-12 Νοεμβρίου 1935 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου (ΦΕΚ 543/1935 τ. Α'), ὡς τοῦτο αὐθεντικῶς ἠρμηνεύθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 694/1937 (ΦΕΚ 196/1937 τ. Α').

3. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 400/1976 «περὶ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ Ὑπουργείων» (ΦΕΚ 203/1976 τ. Α').

4. Τὰς διατάξεις τῆς ὑπ' ἀριθ. Δ3/2861/24.9.1976 ἀποφάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ 92/1976 τ. Β').

5. Τὴν γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἡλεκτροτεχνιῶν Ἑλλάδος ὑποβληθεῖσαν ἡμῖν διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 3539/21.12.1976 καὶ 475/14.2.77 ἀναφορῶν αὐτοῦ.

6. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 385/1977 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀποφασίζομεν :

Α) Εἰς τὸν Κανονισμὸν Παροχῶν τοῦ ΤΕΑΗΕ, ἐγκριθέντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 56131/53 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐργασίας (ΦΕΚ 248/53 τ. Β'), ἐπέρχονται αἱ κάτωθι τροποποιήσεις :

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 1 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

αἰ Ἄρθρον 1.

Προϋποθέσεις Συνταξιοδοτήσεως.

1. Παρὰ τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἡλεκτροτεχνιῶν Ἑλλάδος, ὅπερ ἐφεξῆς ἐν τῷ παρόντι θὰ ἀποκαλῆται χάριν συντομίας «Ταμεῖον» χορηγοῦνται περιοδικαὶ παροχαὶ εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις :

α) Γήρατος ήσφαλισμένου ή ήσφαλισμένης, β) άναπηρίας ήσφαλισμένου ή ήσφαλισμένης, γ) θανάτου του ήσφαλισμένου ή ήσφαλισμένης και του ή της συνταξιούχου.

2. Ο ήσφαλισμένος δικαιούται συντάξεως λόγω γήρατος :

α) Εάν κατά την ύποβολήν τής αίτησεως έχη συμπληρώσει τὸ 60ὸν ἔτος τής ἡλικίας του ή ή ήσφαλισμένη τὸ 55ον και έχη πραγματοποιήσει ἐν τῇ ἀσφαλίσει του Ταμείου δύο χιλιάδας πεντακοσίας (2.500) τουλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας, ἐξ ὧν 500 ἐντὸς τής τελευταίας πρὸ τής συμπληρώσεως του ὡς ἄνω ὀρίου ἡλικίας, ή τής ύποβολῆς τής αίτησεως πενταετίας. Ο ἑλάχιστος οὗτος ἀριθμὸς τῶν 2.500 ἡμερῶν ἐργασίας αὐξάνεται προοδευτικῶς εἰς τέσσαρας χιλιάδας πεντήκοντα (4.050) ἐν συνόλῳ, προστιθεμένων ἀνά 175 τοιούτων κατὰ μέσον ὄρον καθ' ἕκαστον ἐπόμενον ἡμερολογιακὸν ἔτος, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τής 1ης Ἰανουαρίου 1978.

β) Εάν κατά την ύποβολήν τής αίτησεως έχη συμπληρώσει 10.500 ἡμέρας ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει, ἀνεξαρτήτως ὀρίου ἡλικίας.

γ) Εάν ὁ ήσφαλισμένος συνεπλήρωσε τέσσαρας χιλιάδας πενήκοντα (4.050) ἡμέρας ἐργασίας, ἐξ ὧν ἀνά ἑκατὸν τουλάχιστον καθ' ἕκαστον τῶν πέντε ἡμερολογιακῶν ἐτῶν τῶν ἀμέσως προηγούμενων του ἔτους καθ' ὃ ὑποβάλλεται ή αίτησις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως, δικαιούται συντάξεως λόγω γήρατος, ἡλαττωμένης κατὰ 1/200 τής πλήρους μηνιαίας συντάξεως δι' ἕκαστον μῆνα ἑλλείποντα κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τής αίτησεως ἐκ τῶν ὑπὸ τής περ. (α) τής παρ. 2 του παρόντος ὀριζόμενων ὀρίων ἡλικίας, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσε τὸ 55ον ἔτος τής ἡλικίας του ή προκειμένου περὶ ήσφαλισμένης τὸ 50όν.

3. Ο ήσφαλισμένος δικαιούται συντάξεως λόγω ἀναπηρίας διαπιστουμένης κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 7 ὀριζόμενα :

α) Εάν κατέστη ἀνάπηρος κατὰ τὴν ἐνοίαν τής παρ. 1 του ἄρθρου 2 και ἐπραγματοποίησε 1.500 τουλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει, ἐξ ὧν 300 τουλάχιστον ἐντὸς του ἔτους καθ' ὃ κατέστη ἀνάπηρος και τῶν προηγούμενων τούτου 5 ἡμερολογιακῶν ἐτῶν ή ἐπραγματοποίησε τὸν κατὰ τὴν παρ. 2 ἐδάφ. α' του παρόντος ἄρθρου ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει.

β) Εάν ὁ ήσφαλισμένος, πραγματοποιήσας τὸν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἐδαφίῳ ὀριζόμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει, ἔτυχε συντάξεως ἐκ του ΙΚΑ λόγω ἀναπηρίας, βάσει γνωματεύσεως τής οἰκειῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, δικαιούται τοιαύτης συντάξεως και ἐκ του Ταμείου μὴ ἀπαιτουμένης τής ὑπὸ τῶν διατάξεων του παρόντος προβλεπομένης διαπιστώσεως τής ἀναπηρίας, ἣν ἀντικαθιστᾷ ή ἀποφασίς του ΙΚΑ.

Εν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπονέμεται ὑπὸ του Ταμείου ή κεκαנוνισμένη σύνταξις διὰ τὸν ὑπὸ τής ἀποφάσεως του ΙΚΑ ὀριζόμενον χρόνον συνταξιοδότησεως, παρατεινομένης τής συνταξιοδότησεως ὑπὸ του Ταμείου ἐφ' ὅσον χρόνον παρατείνεται και ή συνταξιοδότησις ἐκ του ΙΚΑ.

4. Ἐν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου του Ταμείου λόγω ἀναπηρίας ή γήρατος και ἐν περιπτώσει θανάτου ήσφαλισμένου ἔχοντος πραγματοποιήσει τουλάχιστον χιλίας πεντακοσίας (1.500) ἡμέρας ἐργασίας ἐν τῇ ἀσφαλίσει του Ταμείου, ἐξ ὧν τριακοσίας (300) τουλάχιστον ἐντὸς του ἔτους καθ' ὃ ἐπῆλθεν ὁ θάνατος και τῶν προηγούμενων τούτου πέντε (5) ἡμερολογιακῶν ἐτῶν ή ήσφαλισμένου ἔχοντος πραγματοποιήσει τὸν ὑπὸ τής περ. α' τής παρ. 2 του παρόντος ἄρθρου ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας, δικαιούνται συντάξεως τὰ ὑπὸ του ἄρθρου 3 του παρόντος ὀριζόμενα μέλη οἰκογενείας αὐτοῦ.

5. Εάν ή ἀναπηρία ή ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς βίαιον συμβάν, ἐπελθόν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τής εἰς τὸ Ταμεῖον ἀσφαλιστέας ἐργασίας ή ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς (ἐργατικὸν ἀτύχημα) ή εἰς ἐπαγγελματικὴν νόσον, δὲν ἀπαιτεῖται ή συμπλήρωσις τῶν ὑπὸ τῶν παραγρ. 3 και 4 του παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενων ἡμερῶν ἐργασίας.

6. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ὑπολογίζονται ὡς ἡμέραι ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει διὰ τὴν θεμελίωσιν του δικαιώματος συντάξεως και τὸν καθορισμὸν του ὕψους αὐτῆς αἱ πέραν τῶν 25 τοιούτων κατὰ μῆνα.

7. Εἰς πᾶσαν περιπτώσει ἀπονομῆς συντάξεως ἀπαιτεῖται ἀποχώρησις ή διακοπή ἀσκήσεως του ἐπαγγέλματος, διὰ τὸ ὅποιον τυγχάνει ήσφαλισμένος εἰς τὸ Ταμεῖον και καταβολή ή βεβαίωσις τῶν ἀντιστοίχων ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν».

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἄρθρον 2 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

αἰ Ἄρθρον 2.

Διαπίστωσις ἀναπηρίας.

1. Ο ήσφαλισμένος θεωρεῖται ἀνάπηρος διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τής παρ. 3 του ἄρθρου 1 του παρόντος, ἐὰν λόγω παθῆσεως ή βλάβης ή ἐξασθενήσεως σωματικῆς ή πνευματικῆς, ἐξαμήνου τουλάχιστον διαρκείας κατὰ πρόβλεψιν τής οἰκειῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, καθίσταται ἀνίκανος διὰ τὴν ἀσκήσιν του ἐπαγγέλματος, δι' ὅπερ τυγχάνει ήσφαλισμένος εἰς τὸ Ταμεῖον. Η κατὰ τὰς διατάξεις του ἄρθρου 7 του παρόντος διαπιστωθεῖσα ἀναπηρία δίδει δικαίωμα πρὸς χορήγησιν συντάξεως, ἐφ' ὅσον αὐτῇ καθορίζεται ὑπὸ τής οἰκειῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς ποσοστὸν ἄνω τῶν 50 %.

2. Ησφαλισμένος, τυχὼν συντάξεως ἀναπηρίας κατ' ἐφαρμογὴν τής παρ. 3 του ἄρθρου 1 του παρόντος, οὐτινος ή σύνταξις διεκόπη λόγω μειώσεως του ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ καθοριζόμενου ποσοστοῦ ἀναπηρίας, ἐφ' ὅσον μετὰ τὴν ὡς ἄνω διακοπὴν κριθῆ ἀνίκανος ἐξ οἰασθῆποτε αἰτίας εἰς ποσοστὸν ἄνω τῶν 50 % πρὸ τής παρελεύσεως διετίας ἀπὸ τής διακοπῆς, δικαιούται συντάξεως, ἔστω και ἂν δὲν έχη πραγματοποιήσει τριακοσίας (300) ἡμέρας ἐργασίας ἐντὸς του ἔτους καθ' ὃ κατέστη ἀνάπηρος και τῶν προηγούμενων τούτου πέντε (5) ἡμερολογιακῶν ἐτῶν.

3. Εάν ὁ ήσφαλισμένος κατέστη ἀνάπηρος ἐκ προθέσεως ή συνετελεσθῆ πλημμελήματος ή κακουργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος, ἀποδεικνυομένης τής ἐνοχῆς του διὰ τηλεσιδίου δικαστικῆς ἀποφάσεως, δὲν δικαιούται συντάξεως λόγω ἀναπηρίας.

Εάν ὁμως ὑπάρχωσι πρόσωπα ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 3 του παρόντος ἀναφερομένων, ταῦτα δικαιούνται τής συντάξεως, ἥς θὰ ἐδικαιούντο εἰς περιπτώσει θανάτου του ήσφαλισμένου.

4. Η σύνταξις ἀναπηρίας ἀπονέμεται δι' ὅσον χρόνον μέλλει νὰ διαρκέσῃ κατὰ τὴν περὶ τούτου γνωμάτευσιν τής οἰκειῆς Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς του Ι.Κ.Α. ή ἀναπηρία του ήσφαλισμένου, παρατεινομένη ἐκάστοτε κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν.

5. Η ἀναπηρία θεωρεῖται ὀριστικὴ και ὁ ἀνάπηρος δὲν ὑπόκειται εἰς ἐπανεξέτασιν μετὰ τὸ τέλος του ἔτους καθ' ὃ συμπληροῦ τὸ 60ὸν ἔτος τής ἡλικίας ἀνεξαρτήτως φύλου και συνεχῆ τριετῆ συνταξιοδότησιν, ή, ἀνεξαρτήτως ἡλικίας μετὰ συνεχῆ δεκαετῆ συνταξιοδότησιν».

Ἄρθρον 3.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τής ὑπὸ στοιχείῳ Α παραγράφου του ἄρθρου 3 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

α. Ἐν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου του Ταμείου λόγω ἀναπηρίας ή γήρατος και ἐν περιπτώσει θανάτου ήσφαλισμένου πληροῦντος τὰς ὑπὸ τής παρ. 4 του ἄρθρου 1 του παρόντος προϋποθέσεις δικαιούνται συντάξεως αἱ κάτωθι τάξεις».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 4 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

αἰ Ἄρθρον 4.

Ποσὸν Συντάξεως.

1. Η ὑπὸ του Ταμείου χορηγουμένη σύνταξις λόγω γήρατος και ἀναπηρίας ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς σταθεροῦ ποσοῦ (Βασικὴ σύνταξις) και ἐκ προσαυξήσεων τούτου.

Τὸ σταθερὸν ποσὸν ὀρίζεται εἰς δραχμὰς πεντακοσίας (500).

2. Τὸ σταθερὸν ποσὸν τῆς συντάξεως προσαυξάνεται κατὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐν πέμπτον (1/5) τοῦ ἡμερομισθίου τοῦ ἡσφαλισμένου ἀνὰ ἑκατὸν (100) ἡμέρας ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει πέραν τοῦ κατὰ τὴν περίπτωσιν (α) τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 ἀπαιτουμένου ἐκάστοτε ἀριθμοῦ ἡμερῶν ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει διὰ τὴν θεμελιώσιν δικαιώματος συντάξεως λόγῳ γήρατος ἢ τῶν χιλίων πεντακοσίων (1.500) ἐν περιπτώσει ἀναπηρίας ἢ ἐξ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος. Τὸ σύνολον τῶν οὕτως ὀριζομένων προσαυξήσεων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν δέκα (10) ἡμερομισθίων.

Ἡ ἡμερομισθίον τοῦ ἡσφαλισμένου διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως θεωρεῖται ὁ μέσος ὅρος τῶν ἡμερησίων ἀποδοχῶν αὐτοῦ τῶν 600 τελευταίων ἡμερῶν ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει πρὸ τῆς ἐπελεύσεως τῆς ασφαλιστικῆς περιπτώσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων κατεβλήθησαν αἱ ἀντίστοιχοι εἰσφοραί.

3. Αἱ κατὰ τὴν συγκεφαλαίωσιν τῶν πραγματοποιηθεισῶν ἡμερῶν ἐργασίας προκύπτουσαι ἡμέραι τῆς τελευταίας ἑκατοντάδος, ἐὰν μὲν ὑπερβαίνουν τὰ πενήνηντα (50) λογίζονται ὡς ἑκατὸν (100), ἐὰν δὲ εἶναι ἕως πενήνηντα (50) παραλείπονται.

4. Ἐν περιπτώσει ἀναπηρίας ἐξ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος, τὸ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ποσὸν τῆς ἀπονεμητέας συντάξεως προσαυξάνεται κατὰ 20 %.

5. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν τὸ ποσὸν τῆς ἀπονεμητέας συντάξεως μετὰ τῶν προσαυξήσεων καὶ ἐπιδομάτων, πλὴν τοῦ κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον ἐπιδόματος ἀπολύτου ἀναπηρίας, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 80 % τοῦ κατὰ τὸν χρόνον θεμελιώσεως τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος προβλεπομένου ὑπὸ τῆς ἰσχύουσης συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας ἢ διαιτητικῆς ἀποφάσεως διὰ τοὺς ἠλεκτροτεχνίτας βιομηχανίας ἐλαχίστου ὀρίου βασικοῦ μηνιαίου μισθοῦ ἀδειούχου ἠλεκτροτεχνίτου. Ὁ ἀνωτέρω περιορισμὸς δὲν ἰσχύει ἐπὶ συντάξεων ἀπονεμηθεισῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προϊσχυουσῶν διατάξεων, τῆς ἐπὶ πλέον διαφορᾶς συμψηφισομένης μὲ πᾶσαν αὐξησὶν ἐκ μελλοντικῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν συντάξεων αὐτῶν.

6. Εἰς τοὺς συνταξιούχους τοῦ Ταμεῖου λόγῳ ἀναπηρίας, τοὺς τελούοντας εἰς κατάστασιν ἀπαιτοῦσαν συνεχῆ ἐπίβλεψιν, περιποίησιν καὶ συμπαράστασιν ἑτέρου προσώπου (ἀπόλυτος ἀναπηρία), καταβάλλεται προσωπικὸν ἐπίδομα ἴσον πρὸς τὰ 50 % τῆς κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἀπονεμητέας συντάξεως καὶ ἐφ' ὅσον χρόνον διαρκεῖ ἡ κατάσταση αὐτή.

7. Τὸ ποσὸν τῆς ὑπὸ τοῦ Ταμεῖου χορηγουμένης μηνιαίας συντάξεως μετὰ τῶν πάσης φύσεως προσαυξήσεων δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων (1.500).

Τὸ ἀνωτέρω ὄριον κατωτάτης συντάξεως δὲν ἰσχύει ἐν περιπτώσει ἀπονομῆς μειωμένης συντάξεως λόγῳ γήρατος κατὰ τὸ ἐδάφιον γ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος».

Ἄρθρον 5.

Ἡ περίπτωσις α' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς :

(α) Εἰς τὴν χήραν ἢ τὸν χῆρον ἄνευ τέκνων τὰ 60 %.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 9 ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς :

α1. Ἡ σύνταξις καταβάλλεται εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ μηνὸς εἰς δὲν ἀνάγεται αὐτή.

Διὰ γενικῆς ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. δύναται νὰ ὀρισθῇ προγενέστερος χρόνος καταβολῆς τῶν συντάξεων, οὐχὶ πάντως πρὸ τῆς 25ης τοῦ προηγουμένου μηνός, ἐφ' ὅσον τοῦτο κρίνεται ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐγκαιρον πληρωμὴν τῶν συντάξεων».

Ἄρθρον 7.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 12 καταργεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1978.

Ἄρθρον 8.

Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 14 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω :

«Ἡ ἀσκήσις ἀσφαλιστέου ἐν γένει ἐπαγγέλματος ἀποδεικνύεται ἀποκλειστικῶς διὰ τῶν ἀκολουθῶν ἀποδεικτικῶν μέσων : α) προκειμένου περὶ ἡσφαλισμένων λόγῳ παροχῆς ἐξηρητημένης ἐργασίας ἐκ τῶν παρὰ τῷ Ταμεῖου ἐγγραφῶν τῶν ἀντιστοίχων καταβολῶν εἰσφορῶν, τοῦ Ταμεῖου δυνάμενου, ἐν ἀμφιβολίᾳ νὰ ζητῇ τὴν συμπλήρωσιν τῶν παρ' αὐτῶ στοιχείων διὰ βεβαιώσεων τῶν οἰκείων ἐργοδοτῶν, β) προκειμένου περὶ προαιρετικῶς ἡσφαλισμένων λόγῳ αὐτοτελοῦς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἠλεκτροτεχνίτου ἢ ἐγκαταστάτου, διὰ πιστοποιητικοῦ τῆς ἀρμοδίας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας, ἐμφαινόντος τὴν ἐγγραφήν τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τοὺς καταλόγους Φορολογίας Εἰσοδήματος ἐκ τῆς ἀσκήσεως ἀσφαλιστέου ἐπαγγέλματος κατὰ τὰ ἀντίστοιχα οἰκονομικὰ ἔτη καὶ τὸν χρόνον διακοπῆς τῆς ἀσκήσεως τούτου ἢ διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ οἰκείου Ἐπαγγελματικοῦ ἢ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, ἐμφαινόντος τὴν ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀσκήσιν ἀσφαλιστέου ἐπαγγέλματος, τὴν διάρκειαν αὐτῆς καὶ τὴν ἀκριβῆ χρονολογίαν τῆς διακοπῆς τῆς αἰτήσεως τούτου καὶ γ) προκειμένου περὶ προαιρετικῶς ἡσφαλισμένου λόγῳ τῆς ιδιότητος αὐτῶν ὡς μελῶν τῆς Διοικήσεως ἐπαγγελματικῆς ὀργανώσεως τῶν ἠλεκτροτεχνιτῶν, διὰ βεβαιώσεως τοῦ οἰκείου Ἐργατοῦπαλληλικοῦ Κέντρου, ἐμφαινόντος τὴν ιδιότητα τοῦ ἐνδιαφερομένου ὡς μέλους τῆς Διοικήσεως ταιούτης ὀργανώσεως καὶ τὴν διάρκειαν τῆς ἀσκήσεως ταιούτων καθηκόντων, στηρικτομένης δὲ τῆς βεβαιώσεως εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου ὑπογεγραμμένα πρακτικὰ τῆς ἐκλογῆς των».

Ἄρθρον 9.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 17, προστεθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 10814/Σ.132/10.7.1963 ἀποφάσεως τοῦ Ἰπουργοῦ Ἐργασίας (ΦΕΚ 315/19.7.1963 τ. Β') καταργεῖται.

Β) Εἰς τὸ Καταστατικὸν τοῦ ΤΕΑΗΕ (ΑΥΕ 22792/1711/6.10-14.11.1945 ΦΕΚ 163. τ.Β'), ἐπέρχονται αἱ κάτωθι τροποποιήσεις :

Ἄρθρον 10.

Τὰ ἐδάφια δεύτερον, τρίτον καὶ τέταρτον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ ΤΕΑΗΕ, ὡς αὐτὰ ἐτροποποιήθησαν (Β.Δ. 1/1970) ἢ προσετέθησαν (Β.Δ. 351/1972), ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :

«Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου προαιρετικῶς ἡσφαλισμένοι εἰς τὸ Ταμεῖον, οἵτινες ἀπώλεσαν, ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας, τὸ δικαίωμα τῆς προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως ἢ συνεχίσεως τῆς προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως παρ' αὐτῶ, δύναται νὰ ὑπαχθῶν, ἐκ νέου, εἰς τὴν ταιούτην ἀσφάλισίν των, ἐφ' ὅσον ὑποβάλλουν σχετικὴν πρὸς τοῦτο αἴτησιν, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Ἡ προαιρετικὴ, κατὰ τὰ ἄνω ἀσφάλισις ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς πρὸς τοῦτο αἰτήσεως».

Ἡ ὑπὸ τῶν προαιρετικῶς ἀσφαλιζομένων καθυστέρησις τῆς καταβολῆς τῶν ὀφειλομένων εἰσφορῶν πέραν τοῦ ἐνός (1) ἔτους, ἀφ' ἧς αὐταὶ κατέστησαν ἀπαιτηταί, συνεπάγεται τὴν ἀπώλειαν τοῦ δικαιώματος τῆς συνεχίσεως περαιτέρω τῆς προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀναζητήσεως τῶν καταβληθεισῶν εἰσφορῶν, εἰ μὴ μόνον ὑφ' οὗς ὅρους καὶ προϋποθέσεις ἐπιτρέπεται τοῦτο, δυνάμει τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Κανονισμοῦ Ἀσφαλιστικῶν Παροχῶν. Ἡ ἀνωτέρω προθεσμία καταβολῆς τῶν εἰσφορῶν ἀναστέλλεται, δι' ὅσον χρόνον ὁ δικαιούχος δὲν ἀσκεῖ τὸ ἐπάγγελμά του, ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς του, περὶ τῆς συνδρομῆς τῶν ὁποίων κρίνει ἐκάστοτε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον.

Ἡ διάταξις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν προσώπων, ἐφ' ὧν ἔχει ἐπέλθει ἀσφαλίστικὴ τις περίπτωσις ἢ ἔχουν συμπληρώσει τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, ὅπου δὲν ὀρίζεται ἄλλως, ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν Ὑφυπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαΐου 1977

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΝΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ